

Ходзицька Валентина В.
кандидат економічних наук, доцент
доцент кафедри бухгалтерського обліку та консалтингу
Київський національний економічний університет імені Вадима Гетьмана
м.Київ, Україна
khodzytska.valentyna@kneu.edu.ua
ORCID:0000-0003-2734-763X

КОНЦЕПТУАЛЬНІ ОСНОВИ ВПРОВАДЖЕННЯ ЄВРОПЕЙСЬКИХ ТА МІЖНАРОДНИХ СТАНДАРТІВ НЕФІНАНСОВОГО ЗВІТУВАННЯ

Khodzytska Valentyna
Ph.D.in Economics, Associate Professor,
Associate professor of Department of accounting and consulting,
Kyiv National University of Economics named after Vadym Hetman
Kyiv, Ukraine
khodzytska.valentyna@kneu.edu.ua
ORCID:0000-0003-2734-763X

CONCEPTUAL FOUNDATIONS FOR IMPLEMENTING EUROPEAN AND INTERNATIONAL NON-FINANCIAL REPORTING STANDARDS

Анотація. За останні роки нефінансове звітування зазнало стрімкого розвитку, набувши проявів як у міжнародних основах від неурядових організацій, так і через національні або регіональні (європейські) стандарти. Міжнародні стандарти звітності грають важливу роль у забезпеченні ефективності міжнародних ринків капіталу та задоволенні потреб користувачів у порівнянності даних. Стаття аналізує теоретичні засади та положення впровадження стандартів нефінансової звітності в ЄС і на міжнародному рівні, висвітлюючи особливості врахування компонентів сталого розвитку. Обговорюється значення істотності для фінансової і ESG-інформації, а також важливість включення діяльності, продукції, послуг та ризиків, що виходять за межі компанії, для забезпечення ланцюжків створення вартості. Звертається увага на різні рівні представлення нефінансової інформації, визначаються види розкриття та вирішальні принципи сталого звітування з акцентом на суттєву інформацію та орієнтацію на зацікавлені сторони. Для більшості стандартів та основ потрібні ключові елементи звітності, такі як політика, результати, вплив, ризики, цілі та прогрес у досягненні цілей за кожною категорією. Наприклад, загальний стандарт (S1) PMCC надає компаніям основу для звітування на всі відповідні теми, пов'язані зі сталістю, у сферах управління, стратегії, ризик-менеджменту, а також показників і цілей. Використано загальнонаукові та спеціальні методи: аналізу та синтезу, теоретико-прикладний аналіз джерел, індуктивно-дедуктивний підхід, узагальнення та абстрагування, сходження від абстрактного до конкретного. Також розглядається внесок бізнесу у глобальну політику сталого розвитку та роль корпоративної соціальної відповідальності. Обґрунтовано, що оцінка суттєвості визначає зміст нефінансових звітів, але постають виклики через відсутність рекомендацій і урахування перспективи зацікавлених сторін. Поточні дослідження стимулюють подальші наукові розробки у галузі НФЗ.

Ключові слова: звітування про сталий розвиток, нефінансова звітність, нефінансова інформація, подвійна суттєвість, принципи звітування.

Abstract. Throughout the current years, non-financial reporting has undergone rapid development, manifesting both in international frameworks by non-governmental organizations and via national or regional (European) standards. However, internationally

standardised reporting standards play a crucial role in ensuring the efficiency of international capital markets and satisfying users' needs for data comparability. This article aims to examine the theoretical foundations and principles underlying the implementation of non-financial reporting standards in the EU and at the international level. The study explores the nuances of incorporating sustainable development components into non-financial reporting standards. The significance of materiality is defined for prioritizing information from the financial aspect and ESG concerns. It has been contemplated that the scope of reporting encompasses activities, products, services, and risks extending beyond a company, encouraging the consideration of value creation chains. Emphasis is placed on the potential to present non-financial information at various levels of consolidation, aiming for relevance and compatibility. Types of information subject to disclosure are disclosed. Crucial principles of sustainable reporting are highlighted, considering a focus on essential information and stakeholder orientation. Global policy priorities are noted to expect business contributions towards achieving sustainable development goals and corporate social responsibility. Standards and frameworks are shown to be pivotal in presenting non-financial information related to sustainable development, facilitating its digitization. It has been accentuated that the assessment of materiality defines the content of non-financial reports, yet challenges arise due to the absence of recommendations and stakeholder perspectives. Sustainability information should encompass the company's value creation chain with guidance for priorities and impact assessment to enhance the effectiveness of actions and reporting. General scientific and special methods are used: analysis and synthesis, theoretical-applied analysis of sources, inductive-deductive approach, generalization and abstraction, ascent from the abstract to the concrete. The contribution of business to the global policy of sustainable development and the role of corporate social responsibility are also considered. It is substantiated that the assessment of materiality determines the content of non-financial reports, but challenges arise due to the lack of recommendations and taking into account the perspective of interested parties. The current research stimulates further scientific developments in the field of NFZ

Keywords: sustainability reporting, non-financial report, non-financial information, double materiality, reporting principles.

JEL Classification: A13, F29, F55, F64, M41, M48, O19, Q56

Постановка проблеми. Безперечно, стандартизовані на міжнародному рівні (і, отже, порівнянні) стандарти звітності слугують запорукою ефективності міжнародних ринків капіталу. З цієї причини ЄС також встановив міжнародні стандарти фінансової звітності (МСФЗ, *англ.* IFRS) як стандарт звітування для організацій, орієнтованих на європейський ринок капіталу. Оскільки користувачі також мають порівнянні потреби в інформації щодо нефінансових аспектів, очевидним вибором є використання загальновизнаного міжнародного стандарту звітності [1, 2]. Однак досі немає такого стандарту, що забезпечує необхідну точність і цілісний підхід. Жодна з багатьох основ, які пропонуються організаціями, не приймається послідовно на міжнародному рівні [3, 4]. Також у даний час немає органу, який користується необхідним широким визнанням (як орган, що встановлює стандарти). Раніше Фонд МСФЗ не проявляв готовності встановлювати стандарти у цій галузі, але тепер є явні ознаки прориву — заснування у 2021 році Ради з міжнародних стандартів сталого розвитку (PMCC, *англ.* ISSB). В ідеалі необхідно якнайшвидше створити структуру встановлення стандартів на міжнародному рівні. На відміну від міжнародного підходу, ЄС як велика (наднаціональна) рушійна сила з законодавчою компетенцією в даний час активно впроваджує стандарт звітності на європейському рівні.

Аналіз останніх досліджень і публікацій У сучасному світі нефінансова звітність і впровадження стандартів нефінансового звітування (НФЗ) стають все актуальнішими та важливішими для організацій у забезпеченні сталого розвитку та врахуванні потреб різних зацікавлених сторін. Яскравим свідченням цього може слугувати всебічне висвітлення цієї проблематики як іноземними, так і вітчизняними науковцями (К. Джеффрі, Л. Паугам, Г. Столові, Д. Боркер; В. Ходзицька, О. Петрик, Т. Єфименко, Л. Ловінська, Я. Олійник, Т. Бондар, М. Кучерява) [1–4]. Дослідження в області НФЗ здійснюються науково-практичними групами, а також міжнародними організаціями, зокрема варті окремої згадки джерела, які лягли в основу дослідження, Глобальна ініціатива зі звітності (ГІЗ, *англ.* GRI) [5], Рада з міжнародного інтегрованого звітування (РМІЗ, *англ.* IIRC) з Основою <IR> [6], Рада зі стандартів сталого бухгалтерського обліку (РССБО, *англ.* SASB) [7], Основа звітування за Керівними принципами ООН (ОЗКП, *англ.* UNGP RF) [8], Цільова група з питань розкриття кліматичної фінансової інформації (ГКФІ, *англ.* TCFD) [9], РМСС зі Стандартами МСФЗ із розкриття інформації про сталий розвиток (СРС, *англ.* IFRS SDS) [10] та чинне європейське законодавство, зокрема Таксономія ЄС [11] та Директиви про нефінансове звітування (ДНФЗ, *англ.* NFRD) та корпоративне звітування про сталий розвиток (ДКСЗ, *англ.* CSRD) [12, 13].

За окремими аспектами у консультативному порядку ми провели оцінку додаткових основ, стандартів і керівництв: Рада з міжнародних стандартів бухгалтерського обліку (РМСБО, *англ.* IASB) [14], Міжнародна організація зі стандартизації (МОС, *англ.* ISO) [15–17], Протокол з викидів парникових газів (ППГ) [18], Протокол про природний капітал [19], Міжнародна ділова рада Всесвітнього економічного форуму (МДР ВЕФ, *англ.* WEF IBC) [20], Рекомендації з розкриття інформації про цілі сталого розвитку (РЦСР, *англ.* SDGD) [21]; Схема екологічного менеджменту та аудиту (СЕМА, *англ.* EMAS) [22], Факультативні керівні принципи ЄС щодо нефінансової звітності (ФПНФЗ) [23, 24]; Німецький кодекс сталого розвитку (НКСР, *нім.* DNK) [25], польський Стандарт нефінансової інформації (СНФІ, *пол.* SIN) [26], ініціатива «Науково обґрунтовані цілі» (ІНОЦ, *англ.* SBTi) [27] та глобальні пріоритети, викладені зокрема в Цілях у сфері сталого розвитку (ЦСР) [28]. З аналізу досліджень і публікацій стає зрозуміло: існує значна кількість стандартів, основ та директив щодо НФЗ, що може створювати певний рівень невпорядкованості та недосягнення єдності в підходах до звітування. Необхідним стає синтезування та уніфікація різних стандартів та основ для забезпечення їх збалансованого та зручного використання в умовах сталого розвитку.

Методика дослідження. Систематичний аналіз і визначення теоретичних положень, на яких ґрунтується впровадження стандартів нефінансової звітності на рівні Європейського Союзу та на міжнародному рівні. Використано загальнонаукові та спеціальні методи: аналізу та синтезу, теоретико-прикладний аналіз джерел, індуктивно-дедуктивний підхід, узагальнення та абстрагування, сходження від абстрактного до конкретного.

Виділення невирішених раніше частин загальної проблеми та формулювання цілей. У світі зростає значення сталого розвитку та корпоративної відповідальності, що робить нефінансове звітування актуальним для організацій. Європейські та міжнародні стандарти нефінансового звітування грають

ключову роль у забезпеченні прозорості та ефективного сталого управління. Запропоновано розглянути тематику через призму категоризації і таксономії, суттєвості, обсягу та принципів звітування, перспективної інформації та часового горизонту, рівня застосування, типів інформації та посилань на глобальні пріоритети. Ці аспекти разом утворюють комплексний контекст, що сприяє прозорості та довірі в діяльності підприємств. Аналіз та систематизація цих підтем допомагає зрозуміти кожен аспект нефінансового звітування та виявити залежності між ними.

Формулювання цілей статті. Поточна нефінансова інформація стосується різноманітного та (можливо, з часом) динамічного набору тем і підтем. Категорії загального рівня, як правило, є варіаціями E, S і G і регулярно розширюються областями, такими як зміна клімату, права людини, стратегія, бізнес-модель, податки, корупція чи загальна економіка. Деякі ключові стандарти/системи стосуються одного аспекту звітності у сфері сталого розвитку, таких як ОЗКП з прав людини, Таксономія ЄС з довкілля, ГКФІ з клімату. ДНФЗ вимагає розкриття інформації з тем: екологічні, соціальні та кадрові питання, права людини, боротьба з корупцією та хабарництвом [12]. Стандарти ГІЗ поділяються на Теми, серії 200, 300 та 400, які включають численні Тематичні стандарти для інформації про вплив, пов'язаний з економічними, екологічними та соціальними темами [5]. Для підготовки звіту про сталий розвиток організація також застосовує GRI 102: *Загальні розкриття інформації*, який вимагає розкриття інформації про бізнес-модель, стратегію, управління та ризики. Основа <IR> відображає ресурси та відносини, які використовує організація, що називаються капіталами: фінансовий, виробничий, інтелектуальний, людський, соціально-реляційний і природний капітал [6], проте організації не зобов'язані приймати цю класифікацію для інтегрованого звіту.

Викладення основних результатів дослідження. Теми сталого розвитку РССБО поділені на 5 аспектів: довкілля, соціальний капітал, людський капітал, бізнес-модель та інновації, лідерство та управління [7]. Ці аспекти мають 30 загальних категорій питань, які є спільними бізнес-питаннями сталого розвитку. Теми розкриття інформації в галузевих стандартах РССБО є підмножиною питань сталого розвитку, враховуючи специфіку галузі. ГКФІ стосується одного аспекту звітності про сталий розвиток, але включає підрозділи з конкретних категорій [9]. Таксономія ЄС має один аспект, з планами включення інших екологічних та соціальних питань у майбутніх технічних стандартах [11]. Звіт МДР ВЕФ про вимірювання капіталізму забезпечує глобальне узгодження, допомагаючи компаніям складати послідовні та порівнянніші звіти за параметрами сталої цінності [20]. Ініціатива розділена на чотири стовпи: принципи управління, планета, люди та процвітання. Кожен стовп містить кілька основних тем з показниками та розкриттям інформації, отриманим з різних структур. ISO 26000 має 7 основних тем: організаційне управління, права людини, трудові відносини, довкілля, сумлінна практика роботи, питання споживачів, участь та розвиток спільноти, з 36 запитаннями в темах 2–7 [15].

Для більшості стандартів та основ потрібні ключові елементи звітності, такі як політика, результати, вплив, ризики, цілі та прогрес у досягненні цілей за кожною категорією. Наприклад, загальний стандарт (S1) РМСС надає компаніям основу для звітування на всі відповідні теми, пов'язані зі сталістю, у сферах

управління, стратегії, ризик-менеджменту, а також показників і цілей [10]. Зокрема, кліматичний стандарт (S2) докладніше описує звітність про пов'язані з кліматом ризики та можливості. Щодо майбутніх стандартів, РМСС планує розвивати їх на основі існуючих основ та стандартів, таких як ГКФІ, РМІЗ та РССБО [10]. РМСС також співпрацює з ГІЗ, щоб гарантувати сумісність нових стандартів з існуючими, які спрямовані на різні інформаційні потреби [5]. Також планується співпраця з юрисдикціями, такими як США і ЄС, щоб максимізувати сумісність з обов'язковими звітами, що розвиваються [11].

Обґрунтування категоризації не наводиться явно, але використовується широко поширена категоризація, що стосується вимірювань ESG. В рамках основних аналізованих основ/стандартів, ГІЗ розглядає звітність про сталий розвиток як практику організації публічної звітності про свій економічний, екологічний та соціальний вплив, включаючи позитивний чи негативний внесок у досягнення мети сталого розвитку [5]. Мета полягає в тому, щоб оцінити діяльність організації з погляду ширших концепцій сталості, включаючи діяльність у контексті обмежень і вимог економічних, екологічних та соціальних ресурсів. Такий підхід включає оцінку діяльності організації з позицій довкілля, економіки та суспільства на різних рівнях. РМІЗ пропагує цілісніший та ефективніший підхід до корпоративної звітності, покращуючи якість інформації, доступної постачальникам фінансового капіталу, для забезпечення ефективного розподілу капіталу [6]. Основна мета інтегрованого звіту — пояснити постачальникам фінансового капіталу, як організація створює цінність з часом. Основні причини включення капіталу в цю Основу — обґрунтування концепції створення вартості та керівництво, щоб організації враховували всі форми капіталу, які вони використовують або на які вони впливають. Зв'язок основних категорій із фінансовою звітністю часто залишається неявним, особливо в ДНФЗ або GRI 100. Економічна серія ГІЗ має загальний характер, зосереджуючись на економічному впливі («зсередини назовні»), що може призводити до труднощів з позиціонуванням інформації порівняно з іншими звітами, наприклад, звітом керівництва, який має перспективу «ззовні-всередину» та фокусується на фінансових наслідках.

Категорії загального рівня поділяються на докладніші підтеми. Основи можуть посилатися до інших для детальнішого підрозділу, наприклад, РМІЗ посиляється на Стандарти ГІЗ або РЦСР, які передбачають застосування ГІЗ, Глобального договору ООН [30] та роботи Проекту з управління впливом. Категоризація також може бути за сектором. Деякі основи /стандарти використовують обидва виміри, тоді як інші — лише один. Для галузевої звітності може використовуватись спеціальна таксономія, така як Статистична класифікація економічної діяльності в Європейському співтоваристві (КДЄС, *франц.* NACE) [31] та Система сталої класифікації галузей (ССКГ, *англ.* SIC6) [32]. ССКГ РССБО поєднує галузі зі схожими бізнес-моделями та впливом, фокусуєчись на 11 секторах, поділених на 77 галузей. Рекомендації ТЕГ ЄС використовують систему КДЄС та встановлюють критерії відбору економічної діяльності в рамках макросекторів [11]. Ця система класифікації обрана за сумісність із статистичними системами держав-членів ЄС та міжнародними статистичними системами, а також за широке охоплення економіки.

Суттєвість. Суттєвість служить фільтром, що допомагає керівництву відсіяти найважливіші дані, гарантуючи актуальність інформації для користувачів

звіту та ширшого загалу зацікавлених сторін. Стаття 2 (16) Директиви про бухгалтерський облік визначає суттєвість із фінансової точки зору, тобто «статус інформації, коли можна розумно очікувати, що її упущення чи спотворення вплинуть на рішення, які користувачі приймають на основі фінансової звітності підприємства» [33]. Фактично ДНФЗ має точку зору «подвійної суттєвості» [12]: посилання на «розвиток, ефективність [і] становище» компанії свідчить про фінансову суттєвість (зсередини назовні) у широкому сенсі, впливаючи на вартість компанії у зв'язку з питаннями ESG. Тобто при цьому, враховуються як фінансова суттєвість (вплив на вартість компанії), так і суттєвість впливу на довкілля та людей [24]. Такий погляд на суттєвість дозволяє забезпечити інформацію про зовнішній та внутрішній вплив на зацікавлених сторін. Суттєвість — важлива концепція у більшості стандартів і концепцій звітності, яка стосується як фінансової, так і нефінансової інформації. Проте, визначення та застосування суттєвості може різнитися залежно від користувачів звіту та цілей стандарту. Визначення суттєвості або пов'язаних з ними понять для включення та/або визначення пріоритетності змісту звіту ґрунтуються або на: 1) впливі інформації, що повідомляється на прийняття рішень користувачем (МСФЗ [34], РССБО, ГІЗ, РЦСР), та/або 2) здатності організації створювати (або знищувати) цінність (РМІЗ, ВЕФ/МДР, РЦСР); та/або 3) актуальності впливів на людину та довкілля (ГІЗ, ОЗКП, СЕМА).

Серед існуючих основ та стандартів визнаються три різні точки зору на суттєвість: 1) фінансова суттєвість; 2) суттєвість у контексті довкілля та людей, або суттєвість впливу; і 3) подвійна суттєвість, яка охоплює обидва погляди, визнаючи, що вони частково перетинаються. Суттєвість часто безпосередньо пов'язана з ризиками та впливами (ДНФЗ, РМІЗ, ГКФІ, ОЗКП). Основи та стандарти можуть відноситися до ризиків та впливів на організацію (зсередини всередину) або ризиків та впливів організації на зовнішні питання (зсередини назовні). Критерієм для включення інформації до звіту є її релевантність та важливість, виходячи з оцінки суттєвості. Процес оцінки суттєвості може бути здійснений укладачем звіту (наприклад, ГІЗ), або ж суттєві теми можуть бути визначені наперед у стандартах (наприклад, РССБО). Процес оцінки суттєвості має більше значення у стандартах, які дають укладачеві звіту більшу свободу, так як це допомагає користувачеві звіту зрозуміти вибір, зроблений упорядником (наприклад, РМІЗ). Існують різні підходи до суттєвості в різних системах і стандартах. Деякі стандарти включають суттєві теми або конкретні показники для звітності (наприклад, РССБО або НКСР). Для стандартів і структур, які не передбачають суттєві теми, визначення суттєвості та посібник щодо його застосування для звітуючих організацій мають більше значення. Підходи та визначення суттєвості, що використовуються або наказуються стандартами, часто залежать від їх цільової аудиторії, завдань та цілей.

Процес оцінки суттєвості як «керівництво» включає ідентифікацію, оцінку та встановлення пріоритетів тем сталого розвитку для розкриття. Конкретні фактори та критерії для оцінки можуть бути як кількісними (включаючи монетарні граничні значення), так і якісними, враховуючи важливість для зацікавлених сторін та серйозність впливу. Наприклад, ОЗКП вимагає виявлення «суттєвих проблем у галузі прав людини», а СЕМА ЄС — усіх прямих і непрямих екологічних аспектів, що впливають на довкілля, з оцінкою можливості шкоди, крих-

кості довіклля, вимог законодавства та важливості для зацікавлених сторін та співробітників організації [8; 22]. Стандарти і системи звітності можуть застосовувати зіставні підходи до виявлення проблем, які організації мають діяти та повідомляти. У тих випадках, коли приписані суттєві теми, процеси оцінки суттєвості проводяться розробником стандартів, а не організацією, що звітує. Наприклад, РССБО визначає проблеми сталого розвитку, які можуть вплинути на фінансовий стан або операційні показники компаній у галузі та, отже, є найважливішими для інвесторів [7]. Замість цього ГІЗ або РМІЗ не наказують розкривати суттєві теми, надаючи організації, що звітує, право проведення цього процесу. Деякі стандарти вимагають надання інформації про процес оцінки суттєвості для визначення змісту звіту, зокрема ГІЗ, ОЗКП та СЕМА, а пряме включення зацікавлених сторін в оцінку суттєвості є звичайною практикою у звітності в галузі сталого розвитку (ГІЗ, РМІЗ, ОЗКП, СЕМА, НКСП, керівництво ДНФЗ).

ГІЗ та РМІЗ пояснюють, що процес взаємодії з заінтересованими сторонами є інструментом для розуміння їх очікувань та інтересів, а також для виявлення відповідних питань у звітах. Організації повинні документувати свій підхід до взаємодії з зацікавленими сторонами та визначення суттєвих питань, що є важливими для ключових зацікавлених сторін [5; 6]. ОЗКП стверджує, що компанії можуть використовувати процес суттєвості для своїх звітів, які мають зворотний зв'язок із зовнішніми зацікавленими сторонами. Компанія має зазначити, як вона визначила суттєві питання з прав людини та як залучення вплинуло на їх звіт [8]. Стандарти МСФЗ із розкриття інформації про сталий розвиток та стандарти обліку МСФЗ узгоджені в питанні суттєвості. Інформація є суттєвою, якщо її упущення, спотворення або приховування вплине на рішення основних користувачів фінансової звітності загального призначення [10]. Компанії мають переглядати міркування щодо суттєвості на кожен звітний період, оскільки суттєвість може змінюватися в залежності від обставин та стратегій компанії [10, МСФЗ S1.B28].

Обсяг звітування. Обсяг звітування визначає, про що компанія повинна повідомляти про свою діяльність, продукти, послуги та пов'язані ризики та впливи. Він пов'язаний із суттєвими темами, стратегією та управлінням. У фінансовій звітності обмеження полягає в контролі та домінуючому впливі (сфера консолідації). Проте, у нефінансовому звіті вплив може виходити за межі юридичної сфери організації та включати різних стейкхолдерів висхідної, низхідної та середньої ланки. Для розуміння впливу організації за подвійною суттєвістю, необхідно розширити нефінансову інформацію за суттєвими темами, включаючи «ділові відносини» та «ланцюжок створення вартості». Такий підхід виходить за рамки простого контролю компаній і допомагає точніше визначити суттєві питання. Консультування із заінтересованими сторонами є важливим для оцінки впливу організації в різних галузях.

Поточна ДНФЗ не вимагає чіткого включення ланцюжків поставок і створення вартості у нефінансовий звіт [12]. Компанії можуть включати інформацію про ці процеси на свій розсуд, для виявлення, запобігання та пом'якшення несприятливих впливів (п. 6). Згідно з ДНФЗ, підприємства мають надавати адекватну інформацію про ризики, пов'язані з їх діяльністю, операціями, продуктами, послугами та діловими відносинами, а також ланцюжками поставок та

субпідряду (п. 8). Нефінансова звітність має включати інформацію про основні ризики та як підприємство управляє цими ризиками (Стаття 19а).

Розглянуті концепції та стандарти показують, що є дуже різні підходи до сфери охоплення звітності. Більшість розглянутих систем та стандартів виходять за рамки першого рівня та включають конкретні підходи до цього типу звітності (наприклад, ГІЗ, РССБО, РМІЗ, ОЗКП, СЕМА). Деякі стандарти/основи вимагають, щоб обсяг звітування також включав ланцюжок створення вартості (наприклад, МСФЗ, ГІЗ і РССБО (якщо вони суттєві), ППГ, ОЗКП). Інші стандарти/основи дозволяють добровільно подавати звітність за межі своїх операцій.

Стандарти ГІЗ дозволяють розкривати інформацію про вплив компанії на економіку, довкілля та суспільство, включаючи ділові відносини з ланцюжком створення вартості («всередині-назовні») [5]. Вони охоплюють значний вплив компанії протягом всього ланцюжка створення вартості. Тематичні стандарти ГІЗ включають конкретні розкриття інформації про ланцюжок створення вартості. Галузеві стандарти ГІЗ підкреслюють ділові відносини, що стосуються галузі та галузевої звітності, включаючи ризики та актуальні питання. Вони заохочують розгляд будь-яких ділових відносин у ланцюжку створення вартості при визначенні суттєвих тем та підготовці звітності. Основа <IR> спонукає організації виходити за рамки традиційної фінансової звітності, щоб визначити фактори, що суттєво впливають на цінність [6]. Розширені межі звітності включають ризики, можливості та результати спільної діяльності та дочірніх компаній. Організації враховують точки зору ключових зацікавлених сторін та взаємовідносини зі співробітниками, клієнтами, постачальниками та іншими особами/організаціями. Межі звітності за стандартами РССБО повинні включати всі консолідовані материнські та підлеглі компанії [7]. Інформація про неконсолідовані підприємства надається в мірі, яка необхідна для розуміння впливу тем розкриття на фінансове становище або результати діяльності. Компанії не зобов'язані звітувати по всьому ланцюжку створення вартості, але існують стандарти для постачальників і клієнтів майже для кожної компанії, тому постачальники та споживачі дають повну картину ланцюжка створення вартості, повідомляючи про власні операції. Згідно з Керівними принципами ООН [35], ОЗКП надає пріоритет звітності про найбільш серйозний потенційний вплив на права людини, незалежно від близькості до компанії [8]. Таксономія ЄС підкреслює міркування життєвого циклу (Статті 2 і 17) [11], а ГКФІ розробила рекомендації щодо добровільних розкриттів фінансової інформації, зосереджених на діяльності компанії, але з врахуванням проблем, пов'язаних з кліматом по всьому ланцюжку створення вартості [9].

Опис бізнес-моделі у НФЗ компанії необхідне для кращого розуміння ризиків компанії, можливостей та участі у впливах у ланцюжку створення вартості, а також стратегії сталого розвитку компанії для майбутнього переходу. Проаналізовані стандарти/основи показують, що ДНФЗ (включаючи факультативні керівні принципи ЄС), РМІЗ, РССБО, ОЗКП прямо згадують чи посилаються на бізнес-модель. Стаття 19а ДНФЗ вказує на те, що інформація в нефінансовому звіті повинна включати короткий опис бізнес-моделі підприємства. РМІЗ зазначає, що організації повинні враховувати бізнес-модель, яка перетворює різні капітали на результати, що впливають на довгострокову життєздатність організації [6]. РССБО підкреслює важливість обліку сталого розвитку, включаючи

вплив екологічних та соціальних питань на бізнес-моделі та фінансові показники підприємства [7]. ГКФІ рекомендує розкривати інформацію про вплив кліматичних ризиків на бізнес, стратегію та фінансове планування організації, якщо вона є суттєвою [9]. МСФЗ також оновлює свої принципи щодо розкриття фінансової інформації про сталий розвиток та кліматичну інформацію, сприяючи усвідомленню довгострокових факторів успіху організації [10].

Перспективна (прогнозна) інформація та часовий горизонт. Хоча інформація про результати діяльності як фінансова, так і нефінансова, за визначенням є ретроспективною, корпоративна звітність також включає прогнозну інформацію, таку як фінансові прогнози та аналіз сценаріїв ризиків. Прогнозна нефінансова інформація зазвичай надається у звітах про сталий розвиток та аналізі керівництва в річних звітах. Розкриття прогнозної інформації регулюється нефінансовими стандартами і може змінюватися залежно від часових горизонтів, необхідних для вирішення майбутніх викликів у сфері сталого розвитку.

Більшість стандартів та основ вимагають чи рекомендують прогнозну інформацію, яка може включати стратегічну перспективу, аналіз сценаріїв та прогнозовану ефективність науково обґрунтованих цілей. Деякі стандарти вимагають або рекомендують розкриття цілей і результатів порівняно з цілями. Лише деякі з них потребують або рекомендують науково обґрунтовані завдання чи цілі, що ґрунтуються на політиці, таких як глобальні чи політичні зобов'язання ЄС, наприклад, Конвенції МОП чи ЦСР. Стандарти фінансової звітності зазвичай вимагають історичні дані за два роки тому, проте для нефінансової інформації потрібний більший період, щоб зрозуміти довгострокову динаміку. Запровадження концепції базового року є потенційним способом розв'язання цієї проблеми, яку можна знайти у ППГ [18]. Організація повідомляє про свій прогрес порівняно з показниками базового року, щоб забезпечити розуміння розвитку за більший період, не переважуючи зацікавлені сторони великою кількістю деталей за всі охоплені роки. Прогнозна інформація може бути представлена в різних часових рамках: короткостроковій, середньостроковій і довгостроковій. Довгострокові прогнози мають більшу невизначеність та ризик оцінки порівняно з короткостроковими. Компанії можуть поєднувати довгострокові цілі з короткостроковими цілями та перехідним планом, щоб досягнути довгострокових метою та пояснювати інвесторам кроки на шляху до них. Прикладом такого підходу є ІНОЦ, де компанії пропонують короткострокові приклади кроків для скорочення викидів [27]. Періодичні звіти про прогрес і оновлення плану переходу забезпечують актуальність та досяжність довгострокових цілей.

Релевантність звітів зростає, коли є зв'язок між ретроспективною та прогнозною інформацією. Компанії можуть пояснити, як їхній поточний стан впливає на майбутній успіх. Деякі стандарти пропонують способи просування цієї взаємопов'язаності. Наприклад, ГІЗ не вимагає прямого зв'язку між минулим-сьогоденням-майбутнім, але рекомендує поєднувати ретроспективну та перспективну інформацію у заяві найстаршої особи, яка приймає рішення про сталий розвиток. Рекомендована прогнозна інформація включає бачення і стратегію компанії, основні проблеми, цілі і завдання. Ретроспективна інформація включає точку зору компанії на результати діяльності щодо цілей і ключових подій за звітний період. Основа <IR> також звертає увагу на взаємозв'язок «минуле-

сьогодення-майбутнє». Компанії мають розкривати інформацію про діяльність та результати організації, аналізуючи шість капіталів у минулому, сьогоденні та майбутньому. Проте, такий аналіз може бути складним і не охоплює всі можливі впливи на створення вартості та капіталу. РССБО вважає, що бухгалтерський облік може бути орієнтований на майбутнє, якщо допомагає керівництву описувати тенденції, події та невизначені фактори, які можуть вплинути на фінансове становище чи результати організації [7]. Цей підхід менш просуває взаємозв'язок між минулим, сьогоденням і майбутнім порівняно з РМІЗ. Використовуючи ОЗКП, компанії повідомляють про свій прогрес у реалізації Керівних принципів ООН та свої наміри продовжувати вдосконалюватись, включаючи запобігання потенційним впливам або їх усунення [8]. Це дозволяє описати перспективні плани та цілі для подальшого поліпшення у наступних звітних періодах, пов'язуючи їх з минулими показниками та встановленими цілями.

Більшість стандартів та основ визначають короткострокові, середньострокові та довгострокові часові горизонти для звітності. Однак вони не мають однозначного визначення і різняться залежно від стандартів і основ, теми звітності та сектору бізнесу. Наприклад, індустрія моди може вважати довгостроковою перспективою не більше року, тоді як лісовий сектор може враховувати довгостроковим періодом понад 50 років. Лише кілька стандартів вимагають організацій, що звітують, описати, як вони встановлюють часові горизонти.

Рівень застосування. Організації, що звітують, можуть представляти інформацію на різних рівнях консолідації, залежно від характеру та розміру компанії, складності її структури та характеру інформації. Рівні звітності можуть включати всю групу капіталу, рівень країни/регіону, рівень дочірніх компаній, рівень об'єкта (активу чи бізнес-одиниці), рівень портфеля та рівень діяльності. Підходи до нефінансової інформації можуть бути загальними, галузевими або комбінованими. Стандартизовані підходи можуть давати можливість для введення елементів галузевих або специфічних показників, що підвищує релевантність, але може знизити сумісність. Рівень застосування впливає на оцінку суттєвості і процес збору даних. Деякі теми сталого розвитку можуть бути суттєвішими для компаній в одних секторах або галузях, ніж в інших. Існуючі стандарти і структури закликають організації, що звітують, надавати інформацію, порівнювати її з іншими організаціями у тому ж секторі або галузі. Дані про сталий розвиток можуть бути зібрані на різних рівнях, зокрема на корпоративному та деталізованому рівнях, щоб бути консолідованими на рівні сектора або мета-сектора, залежно від специфічних потреб та вимог звітування.

Більшість розглянутих стандартів і основ вимагають звітності на рівні компанії, включаючи весь груповий капітал або материнську компанію, і не зазначають детальніших звітів. Деякі стандарти, наприклад, ГІЗ та ОЗКП, допускають детальніші звітності, організовані за географічною ознакою або сферою ринку. Наприклад, GRI 102-8 та GRI 401-1, пропонують детальнішу звітність, яка може включати інформацію про працівників, нових співробітників та плинність кадрів з розбивкою за регіонами чи віковими групами [5]. ОЗКП, зосереджена на правах людини, також може вимагати звітності з акцентом на конкретних географічних регіонах, а компанії мають пояснити свій вибір цих регіонів у звітах [8]. Таксономія ЄС також зосереджується на економічній діяльності, тому компанії мають розкривати свій оборот, капітальні та операційні витрати,

що відповідають Таксономії, на рівні компанії, але також можуть розкривати дані на рівні проектів або інших видів діяльності [11]. Огляд показує, що рівень застосування звітності залежить від цілей стандарту, теорії змін, цільової аудиторії та рівня, де виникають впливи чи ризики (як зовні всередину, так і всередині назовні). Більшість стандартів передбачає звітність на рівні компанії або групи, але можуть запитувати детальнішу інформацію, якщо впливи або ризики варіюють залежно від розташування, географічного положення, активів чи видів діяльності компанії.

Огляд існуючих основ і стандартів показує різноманітність підходів до рівня застосування. Деякі стандарти пропонують загальні рекомендації, тоді як інші поєднують загальні і галузеві підходи. Крім того, важливими факторами є баланс між загальною та галузевою звітністю і визначення актуальних тем для кожного типу звіту. Близько половини розглянутих стандартів і концепцій містять рекомендації щодо суттєвих тем або показників, які мають бути розкриті в деяких секторах (ГІЗ, РССБО, Таксономія ЄС; СЕМА, НКСР, польський СНФІ). Деякі стандарти та основи містять рекомендації для всіх секторів (наприклад, РССБО). У деяких випадках охоплено лише деякі сектори, а для інших секторів ведеться робота (ГІЗ, Таксономія ЄС). Чинні стандарти та основи надають вимоги чи рекомендації щодо розкриття галузевих показників чи індикаторів з метою сприяння сумісності інформації між компаніями в одному секторі чи галузі. Вони також забезпечують, що укладачі звіту повідомляють про конкретні показники чи показники, які є суттєвими для певних секторів чи галузей.

Типи інформації. Компанії зобов'язані розкривати «інформацію тією мірою, якою це необхідно для розуміння розвитку підприємства, результатів його діяльності, положення та впливу його діяльності» (стаття 19а Директиви 2014/95/ЄС). Підприємства повинні надавати адекватну інформацію і повинні включати суттєві описи та розкриття інформації на основі показників, які зазвичай називають ключовими показниками ефективності (КПЕ) [12, п. 8]. Стаття 19а(1)/29а(1) ДНФЗ містить широку вимогу до підприємств розкривати інформацію «в обсязі, необхідному для розуміння розвитку [підприємства/групи] розвитку, результатів діяльності, положення та впливу його діяльності, що стосується екологічних питань». Компанії повинні надавати об'єктивну та збалансовану інформацію, враховуючи свої обставини та інформаційні потреби інвесторів та інших зацікавлених сторін. Це означає використання загальної, галузевої та специфічної для компанії інформації та показників.

Стандарт ГІЗ спеціально вимагає — для кожної істотної теми — розкривати інформацію про підхід до управління для цієї теми, тобто описовий опис того, як керується тема, та конкретне розкриття інформації, яке має бути обране в рамках Стандартів для конкретних тем (200, 300, 400), який зазвичай є кількісним КПЕ, або повідомити інші відповідні розкриття інформації, якщо суттєва тема не охоплена існуючим стандартом ГІЗ [5]. Деякі структури не є деталізованими з точки зору конкретної кількісної та якісної інформації для розкриття (РМІЗ, Керівні принципи ООН). Основа РМІЗ заснована на принципах [6], мета якої полягає в забезпеченні балансу між гнучкістю та розпорядженнями для різних організацій, забезпечуючи при цьому сумісність інформації для задоволення відповідних потреб. Основа не містить конкретних КПЕ, методів вимірювання чи розкриття інформації з окремих питань. Кількісні показники

включаються до інтегрованого звіту тільки за потреби, а метою такого звіту не є кількісна оцінка вартості організації або впливу на всі капітали. Важливіше враховувати комбінацію кількісної та якісної інформації для повідомлення про здатність організації створювати цінність. РССБО надає стандартизовані кількісні або якісні показники для вимірювання ефективності кожної теми розкриття інформації або аспекту теми. Показники можуть бути кількісними (у сумах чи відсотках) або описовими, і стосуються минулого [7]. Облікові показники сталого розвитку мають супроводжуватися наративним описом істотних факторів, які забезпечують повноту, точність та сумісність даних, якщо вони не враховуються конкретними обліковими показниками, включаючи стратегію, конкурентне позиціонування, ступінь контролю, продуктивність і тенденції з часом. ОЗКП, так само як і основа РМІЗ, не надає деталізовану конкретну кількісну або якісну інформацію для розкриття [8]. У посібнику з впровадження зазначається, що компанії можуть включати процеси, ключові показники ефективності та/або критерії/показники для кращого розуміння їх впливу на права людини, ризиків та інших корисних даних як відповідь на оціночні питання.

Таксономія ЄС вимагає, щоб нефінансові підприємства надавали конкретні монетарні КПЕ (частка обороту, отримана від продуктів чи послуг, або частка капітальних / операційних витрат, пов'язаних з активами або процесами, що відносяться до екологічно сталої економічної діяльності) при розкритті їх відповідності з Таксономією, що також ґрунтується на великих технічних умовах для оцінки діяльності згідно з Таксономією (статті 10–15) [11]. ГКФІ вимагає як якісної, так і кількісної інформації: перша категорія — наративний опис управління, стратегії та підходи до управління ризиками з питань, пов'язаних із кліматом; друга категорія — показники та цільові показники, такі як викиди вуглецю категорій 1, 2 та 3, або кількісна оцінка фінансового впливу ризиків і можливостей, пов'язаних з кліматом, на бізнес організації, фінансове планування та стратегію [9]. ППГ орієнтований насамперед на кількісну інформацію: він вимагає переважно кількісної інформації про викиди парникових газів [18]. Деяка додаткова пояснювальна інформація також представлена у якісній формі у звітах. Протокол про природний капітал встановлює, що оцінка природного капіталу може бути: якісною (тобто опитування громадської думки, дорадчі підходи, відносна оцінка); кількісною (числова, але не монетарна: наприклад, структуровані опитування, індикатори, багатокритеріальний аналіз); фінансовою (наприклад, ринкові та фінансові ціни — за наявності, виробнича функція, витратний підхід, підхід виявлених чи заявлених переваг) [19]. В загальному стандарті S1 МСФЗ не визначено тип інформації для пояснення стійкості до конкретних ризиків, пов'язаних із сталістю [10, МСФЗ S1.42]. Інформація буде визначатись іншими стандартами МСФЗ у сфері сталого розвитку, наприклад, кліматичним стандартом S2, включаючи аналіз сценаріїв. Стандарт S2 МСФЗ вимагає, щоб компанії використовували аналіз сценаріїв для оцінки стійкості та містить рекомендації про виконання [10, МСФЗ S2.22, B1–B18]. Компанії зобов'язані включати всю розумну та підтверджувану інформацію, доступну на дату підготування, без надмірних витрат або зусиль.

Хоча класифікація інформації за типами та якістю є корисною, між різними стандартами немає чіткої конвергенції. Ландшафт індикаторів та показників характеризується різною структурою та вимогами, без загальної основи для побу-

дови. Більшість концепцій містить набір принципів звітності, які також відображають тип цілей, показників та іншої інформації, яку повинні розкривати організації. Деякі системи виходять за рамки цього і надають докладніші рекомендації щодо якості інформації (наприклад, ГІЗ та РССБО). Принципи стандартної звітності ГІЗ для визначення якості полягають у наступному: 1) точність; 2) збалансованість; 3) ясність; 4) порівнянність; 5) надійність; 6) своєчасність [5]. На рівні показників бухгалтерського обліку РССБО розглядає наступний набір критеріїв щодо оцінки потенційних показників для вимірювання ефективності за аспектами кожної теми сталого розвитку: 1) достовірне представлення; 2) корисність; 3) застосовність; 4) порівнянність; 5) повнота; 6) перевірюваність; 7) узгодженість; 8) нейтральність; 9) розподільність [7]. Кожен елемент розкриття, чи то описовий чи кількісний, повинен оцінюватися за ключовими критеріями, щоб перевірити його здатність надавати цінну інформацію заінтересованим сторонам. Відповідно важливо усвідомлювати цінність і потребу в якісних показниках, коли йдеться про вплив на людей. Людський досвід не можна звести до чисел, й у розумної інтерпретації більшості кількісних даних знадобиться якісна інформація. При цьому ключовими критеріями можуть бути: 1) орієнтовна здатність; 2) вимірюваність; 3) контекстуалізація.

Пропоновані показники мають бути значущими для різних зацікавлених сторін і зрозумілими для повідомлення про значний прогрес чи іншим чином у напрямі сталого розвитку. Індикатори повинні бути науково обґрунтованими, рентабельними, вимірними та зіставимими. Вони мають вказувати на прогрес з плином часу і мати динамічну якість, здатну фіксувати як позитивні, так і негативні якості.

Принципи звітування. Визначення «принципів звітності» полягає в тому, що принципи звітності є набором абстрактних понять, що регулюють НФЗ щодо процесу, змісту, якості, гарантії та подання нефінансової інформації. Принципи звітності є ключовим елементом основи НФЗ, а іншими ключовими елементами є цілі НФЗ, специфікація тем для НФЗ, що охоплюються схемою, конкретні стандарти звітності, що регулюють створення НФЗ по кожній темі, та структура управління для розробки стандартів звітності. Відсутність чіткого визначення принципів звітності в ДНФЗ є фактором, що посилює проблеми, що спостерігаються з поточною практикою НФЗ в ЄС. Факультативні керівні принципи ДНФЗ [23] визначають набір із шести «ключових принципів», які можна розуміти як принципи звітності відповідно до визначення, даного вище: 1) розкриття суттєвої інформації, 2) справедливість, збалансованість і зрозумілість; 3) вичерпність, але лаконічність, 4) стратегічність і перспективність, 5) орієнтація на зацікавлені сторони та 6) послідовність та узгодженість. ГІЗ вважає свої Принципи звітності основними для досягнення високої якості звітності у сфері сталого розвитку [5]. Організація зобов'язана застосовувати Принципи звітності, якщо вона хоче заявити, що її звіт про сталий розвиток був підготовлений відповідно до Стандартів ГІЗ. Принципи звітності поділені на дві групи: принципи визначення змісту звіту та принципи визначення якості звіту. Принципи звітності визначення змісту є такими: 1) інклюзивність заінтересованих сторін; 2) контекст сталого розвитку; 3) суттєвість; 4) повнота. Принципи звітності визначення якості включають такі: 1) точність; 2) збалансованість; 3) ясність; 4) порівнянність; 5) надійність; 6) своєчасність.

РМІЗ, заснована на принципах основа, визначає 7 керівних принципів, якими керуються компанії при визначенні змісту звіту та якості інформації: 1) стратегічна спрямованість та орієнтація на майбутнє; 2) зв'язність інформації; 3) відносини із заінтересованими сторонами; 4) суттєвість; 5) лаконічність; 6) надійність і повнота; 7) послідовність і сумісність [6]. РССБО застосовує систематичний підхід до своєї діяльності щодо встановлення стандартів, щоб гарантувати, що його стандарти є суттєвими для кожної галузі, економічно ефективними для емітентів та корисними для інвесторів. Для досягнення цих цілей стандарти РССБО: 1) засновані на фактичних даних; 2) інформативні про ринок; 3) галузеві орієнтовані. РССБО враховує наступний набір принципів щодо тем сталого розвитку, які мають бути розкриті компаніями: 1) потенціал впливу на корпоративну вартість (за трьома каналами впливу: доходи та витрати; активи та зобов'язання; та вартість капіталу чи профіль ризику); 2) представлення інтересу для інвесторів (вплив на п'ять факторів: прямі фінансові наслідки та ризик; правові, нормативні та політичні фактори; галузеві норми, передовий досвід та фактори конкуренції; побоювання заінтересованих сторін, які можуть призвести до фінансових наслідків; та можливості для інновацій); 3) дієвість з боку компаній; 4) відображення побоювань зацікавлених сторін (інвесторів та емітентів) [7].

ОЗКП визначає кілька наскрізних принципів, якими слід керуватися при складанні звітності відповідно до Основи [8]. Вони є такими: 1) постанова звітності з прав людини в контексті бізнесу; 2) дотримання мінімального порога інформації; 3) демонстрація постійного поліпшення; 4) зосередження уваги на дотриманні прав людини; 5) боротьба з найсерйознішими наслідками для прав людини; 6) надання збалансованих прикладів з відповідних географічних регіонів; 7) пояснення будь-якого упущення важливої інформації. ГКФІ включає 7 основних принципів, яким повинні слідувати компанії для визначення змісту розкриття інформації: 1) релевантність інформації; 2) конкретність та повнота; 3) ясність, збалансованість та зрозумілість; 4) несуперечність у часі; 5) сумісність; 6) надійність, перевірюваність та об'єктивність; 7) своєчасність надання [9]. Таксономія ЄС вимагає, щоб підприємства, на які поширюється вимога про розкриття нефінансової інформації відповідно до ДНФЗ, включали цю інформацію або до свого нефінансового звіту, або до окремого звіту, про зв'язок їхньої діяльності з екологічно сталою економічною діяльністю [11]. Це допоможе надати читачам контекстуальну інформацію для кращого розуміння обороту та витрат компанії, пов'язаних із Таксономією.

В інших проаналізованих системах згадуються аналогічні принципи, такі як СЕМА, де показники мають бути зрозумілими, репрезентативними, порівнянними в секторі, які можна порівняти в часі [22]; НКСР, в якому згадуються деякі загальні вимоги до звітності про те, як процеси забезпечують надійність, сумісність і несуперечність даних, що використовуються для звітності [25]; ISO 14007 та 14008, які вимагають від компаній застосування принципів якості для визначення екологічних витрат та вигод відповідно до принципів точності, повноти, послідовності, достовірності, актуальності, прозорості [16, 17]; Протокол про природний капітал поєднує чотири принципи оцінки природного капіталу: актуальність, точність, відтворюваність, послідовність [19].

Різні ініціативи спрямовані на різні аудиторії, що впливає на набір принципів звітності. ГІЗ передбачає аудиторію всіх зацікавлених сторін з конкретними

принципами інформаційної підготовки та рекомендаціями про описову звітність [5]. Це дозволяє організаціям, незалежно від розміру, сектору чи місця розташування, повідомляти про їх вплив на економіку, довкілля та суспільство. РМІЗ базується на принципах і забезпечує баланс між гнучкістю та приписами, щоб враховувати різні обставини різних організацій і задовольняти їх інформаційні потреби [6]. Історично цільовою аудиторією були інвестори, але РМІЗ розширила аудиторію до ширшого кола зацікавлених сторін згідно з принципами інтегрованої звітності та заохоченням розкриття всього спектра капіталу, на який покладаються організації або на який вони впливають.

Стандарти РССБО призначені для обов'язкового використання в фінансових документах на користь інвесторів та інших зацікавлених осіб, спрямовані на виявлення суттєвих факторів, що впливають на довгострокову цінність компанії [7]. Це дозволяє компаніям надавати своїм інвесторам інформацію про ESG та сталий розвиток. Принципи звітності ГКФІ, спрямовані на інвесторів, майже ідентичні принципам ГІЗ, що допомагає зрозуміти ризики, пов'язані з кліматом, у фінансовому секторі [9]. РМСБО надає високоякісну, прозору та порівняльну інформацію для інвесторів, сприяє стабільності ринку капіталу через прозорість фінансової звітності та послідовне застосування стандартів [14].

Посилання на пріоритети глобальної політики. Пріоритети глобальної політики, включаючи Порядок денний на період до 2030 року [36] та Паризьку угоду [37], пріоритети політики ЄС, такі як Зелений курс ЄС [38] і План дій ЄС із фінансування сталого зростання [39], та прийняті в усьому світі стандарти, зокрема Трудові норми МОП [40], Керівні принципи ООН у сфері бізнесу та прав людини та Керівні принципи ОЕСР для багатонаціональних підприємств [41], відображають загальноприйняті цілі, спрямовані на просування сталого розвитку. ЄС зобов'язався реалізувати ці та інші пріоритети глобальної політики, взявши на себе зобов'язання усунути несприятливі наслідки для суспільства та просувати сталий розвиток. Багато існуючих стандартів і основ посиляються на один або кілька пріоритетів глобальної політики. Вважається, що підприємства відіграють ключову роль у досягненні (або в збитку для) цілей, включених до цих пріоритетів, і часто повідомляють про (деякі з) них, застосовуючи існуючі стандарти та основи. З огляду на зобов'язання ЄС та важливість ролі бізнесу у досягненні цілей, включених до пріоритетів політики, дуже важливо надати бізнесу достатні рекомендації та інструменти.

З розглянутих основ та стандартів кілька ініціатив включають конкретне посилення на ЦСР у свої основи, стандарти чи інші основні документи. Однак є лише обмежена кількість ініціатив, які явно намагалися інтегрувати ЦСР у свою основну структуру чи стандарт. У кращому разі ініціативи відображають зв'язки між їхніми ініціативами та ключовими концепціями, цілями та показниками. Винятками з відсутності інтеграції між системами та ЦСР є РМІЗ, ГІЗ та ОЗКП, для яких доступні рекомендації щодо узгодження між їхніми стандартами та ЦСР. Так, у 2020 році ПРООН випустила проекти «Стандартів впливу ЦСР для підприємств» [42] — стандарти управління впливом, які сприяють сталому розвитку та внесенню вкладу підприємств у досягнення ЦСР. Посібник, розроблений Всесвітньою діловою радою зі сталого розвитку та експертним центром Shift, ставить під сумнів припущення про те, що дії та звітність, які сприяють людському виміру ЦСР, будуть пов'язані з новими продуктами та по-

слугами [43]. Він вказує, що більшість компаній внесе свій внесок у цей людський вимір шляхом усунення негативних впливів і ризиків їх операцій і ланцюжків створення вартості. Це ілюструється дослідженнями про примусову працю, дитячу працю, земельні права та права жінок. Керівництво тісно пов'язане з керівництвом, розробленим ООН, ГІЗ, Shift та PwC щодо «Звітності бізнесу щодо ЦСР» [44].

Висновки. З огляду на зазначене вище констатуємо, що існує широкий спектр концепцій підготовки нефінансової інформації, які можуть бути неявними або явними. Це може призводити до різних методів звітності та різних інтерпретацій та цілей для різних груп користувачів. Важливо мати чіткі принципи звітності та стандартизований підхід, щоб забезпечити уточнення концептуальних моментів і створити чітке ігрове поле для стандартизації.

Нефінансова інформація має різні теми, і її розвиток може бути динамічним з часом. Стандарти можуть визначати категорії інформації для кожної теми, але важливо враховувати можливість включення нових тем у майбутньому. Чітка та лаконічна структура допоможе розробити таксономію даних для ефективного оцифрування інформації про сталий розвиток. Водночас суттєвість означає включення та пріоритезацію інформації у звітах з урахуванням потреб зацікавлених сторін та самої організації. Існують три основні аспекти суттєвості: фінансова, суттєвість у контексті довкілля та людей (суттєвість впливу) і подвійна суттєвість, яка об'єднує обидва аспекти. Якість нефінансових звітів залежить від процесу оцінки суттєвості, але стандарти не містять чітких критеріїв або порогових значень для визначення змісту звітів. Це частково пов'язано з операційними проблемами та неявною лінзою фінансової суттєвості при оцінці нефінансових питань. Для розкриття релевантнішої інформації необхідні чіткі критерії та відповідність між пріоритетами для звітності та дій організації.

Користувачі вимагають, щоб нефінансова інформація охоплювала весь ланцюжок створення вартості компанії, від поставок до послуг, наданих за межами організації. Включення такої інформації допомагає оцінювати вплив діяльності компанії на створення або знищення вартості. Проте, для правильної оцінки пріоритетів та суттєвості у такому розширеному обсязі, необхідне чітке керівництво та врахування широко узгоджених рамок і рекомендацій. Компанії мають встановлювати пріоритети, аналізуючи «серйозність впливу» для вжиття заходів та звітності. У звітності зі сталого розвитку важливо наголошувати на перспективних аспектах нефінансової інформації, окрім ретроспективних результатів діяльності. Часові горизонти для майбутніх завдань можуть відрізнятися, тому організаціям потрібно визначити коротко-, середньо- та довгострокові значення для їх бізнесу та повідомити про це зацікавленим сторонам. Об'єднання прогностичної інформації з ретроспективною допомагає зрозуміти здатність компанії досягти успіху в різних перспективах. Майбутній стандарт нефінансової звітності має надавати організаціям рекомендації та інструменти для створення цієї взаємопов'язаності.

До нефінансової інформації можна підходити із загальної точки зору, або галузево-нейтрально (що дозволяє проводити міжгалузеві порівняння) або з галузевої точки зору, або галузево-орієнтовано (з упором на порівняння з передовим досвідом) або під кутом комбінації того й іншого, або організаційно-орієнтовано. Крім того, Таксономія ЄС дозволяє детальніше порівняння ефек-

тивності компаній з економічною діяльністю та активами. Стандартизовані підходи можуть забезпечити релевантність, але знизити сумісність. Встановлення стандартів вимагає уточнення, балансування сумісності та гнучкості, щоб пристосуватися до обмежень та можливостей різних організацій. Для нефінансової інформації однаково важливі як якісна, і кількісна (як немонетарна, і грошова) складова, зокрема у тому випадку, коли якісна інформація забезпечує важливий контекст для інтерпретації числових даних чи коли числові дані ілюструють або підтверджують якісну інформацію. Різні типи нефінансової інформації не завжди чітко визначені. Очевидні розбіжності з фінансовою інформацією (відображеній у фінансових звітах), яка є монетарною за своєю структурою, також не завжди чітко враховуються. На основі порівняння *prima facie* з фінансовою інформацією (яка досягла високого рівня зрілості та визнання) існує ризик надмірного зосередження уваги на нефінансовій інформації, вираженій у грошовому та кількісному вираженні, та сприйняття нефінансової інформації просто як розширення фінансової інформації. Тому необхідно краще визначити особливості нефінансової інформації у межах комплексного підходу.

Нинішня якість нефінансової інформації та НФЗ не задовольняє різноманітним потребам користувачів. Відсутність точності та чітких характеристик інформації ускладнює встановлення стандартів та підготовку звітів. Концептуальні основи мають загальні атрибути якості, але важливо дослідити зв'язок між нефінансовою та фінансовою інформацією для узгодженої корпоративної звітності. Принципи якості нефінансової звітності також не мають точності, що ускладнює підготовку зрозумілої звітності для підзвітних осіб та доступ до значимої інформації для користувачів. Впровадження принципів якості є необхідною умовою для забезпечення належної якості нефінансової інформації та звітності, відповідно до концепцій і тем, аналогічних фінансової інформації. Разом з тим, Паризька угода та Порядок денний до 2030 року — цілі, пов'язані з істотними впливами та ризиками. З конвенціями МОП, Керівними принципами ОЕСР для багатонаціональних підприємств і Керівними принципами ООН у сфері бізнесу та прав людини вони стають глобальними політичними пріоритетами. Підприємства відіграють ключову роль у досягненні цих цілей та впливі на суспільство. Встановлення зв'язків між цими пріоритетами та корпоративною звітністю допомагає компаніям краще керуватися та нести відповідальність за свій внесок у досягнення глобальних стандартів. Узгодженість зі світовими цілями може сприяти прийняттю єдиного стандарту в інших юрисдикціях.

Таким чином, отримані наукові результати мають теоретико-прикладне значення для вдосконалення процесів НФЗ організацій. Інформація про різні стандарти та основи допомагає підприємствам зробити обґрунтований вибір і впровадити найефективніші підходи до звітування. Це покращує взаємодію з зацікавленими сторонами, залучення інвесторів та збільшує довіру до компанії. Поточні дослідження стимулюють подальші наукові розробки у галузі НФЗ. Можливості включають удосконалення стандартів і методик визначення суттєвості, дослідження впливу нефінансової звітності на сталість підприємств та розвиток єдиних міжнародних стандартів. Науковий доробок сприятиме високому рівню сталого розвитку на глобальному рівні та ефективності звітування підприємств на локальному рівні.

Література

1. Ходзицька В. Управлінська звітність корпорацій: вплив ризиків. *Полтавський державний аграрний університет*. 2022. С. 758–760. URL: <http://www.ir.kneu.edu.ua/handle/2010/38520>.
2. Ходзицька В. Євроінтеграційні орієнтири України: принцип комунікації. *Київський національний економічний університет імені Вадима Гетьмана*. 2023. С. 149–151. URL: <https://ir.kneu.edu.ua/handle/2010/39630>.
3. Запровадження нефінансової звітності в контексті імплементації в Україні законодавства ЄС: монографія / Т. Єфименко та ін. Київ: ДННУ «Академія фінансового управління», 2017. 293 с. URL: https://afu.kiev.ua/getfile.php?page_id=462&num=1.
4. Ходзицька В. Фінансове управління корпорацій: звітність зі сталого розвитку. *Київський національний економічний університет імені Вадима Гетьмана*. 2021. С. 136–139. URL: <http://www.ir.kneu.edu.ua/handle/2010/38373>.
5. GRI Standards. Чинний від 2023-01-01. Вид. офіц. Amsterdam, Netherlands: *Global Reporting Initiative*, 2022. 870 с. URL: <https://www.globalreporting.org/how-to-use-the-gri-standards/gri-standards-english-language/>.
6. International <IR> Framework. Чинний від 2022-01-01. Вид. офіц. London, UK: *International Integrated Reporting Council*, 2021. 58 с. URL: http://www.integratedreporting.org/wp-content/uploads/2022/08/IntegratedReportingFramework_081922.pdf.
7. SASB Standards. Чинний від 2024-01-01. Вид. офіц. San Francisco, California, United States: *Sustainability Accounting Standards Board*, 2023. URL: <https://sasb.org/standards/download/>.
8. UN Guiding Principles Reporting Framework. Чинний від 2018-01-01. Вид. офіц. *Human Rights Reporting and Assurance Frameworks Initiative*, 2017. 114 с. URL: <https://www.ungpreporting.org/framework-guidance/download-the-reporting-framework/>.
9. TCFD Recommendations. Чинний від 2018-01-01. Вид. офіц. New York, New York, United States: *Task Force on Climate-related Financial Disclosures*, 2017. 74 с. URL: <https://assets.bbhub.io/company/sites/60/2021/10/FINAL-2017-TCFD-Report.pdf>.
10. IFRS Sustainability Disclosure Standards (ISSB Standards). Чинний від 2024-01-01. Вид. офіц. London, UK: *International Sustainability Standards Board*, 2023. URL: <https://www.ifrs.org/issued-standards/ifrs-sustainability-standards-navigator/>.
11. Regulation (EU) 2020/852 of the European Parliament and of the Council of 18 June 2020 on the establishment of a framework to facilitate sustainable investment, and amending Regulation (EU) 2019/2088 (Text with EEA relevance). URL: <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/?uri=celex:32020R0852>.
12. Directive 2014/95/EU of the European Parliament and of the Council of 22 October 2014 amending Directive 2013/34/EU as regards disclosure of non-financial and diversity information by certain large undertakings and groups (Text with EEA relevance). URL: <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/?uri=CELEX%3A32014L0095>.
13. Directive (EU) 2022/2464 of the European Parliament and of the Council of 14 December 2022 amending Regulation (EU) No 537/2014, Directive 2004/109/EC, Directive 2006/43/EC and Directive 2013/34/EU, as regards corporate sustainability reporting (Text with EEA relevance). URL: <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/?uri=CELEX:32022L2464>.
14. Conceptual Framework for Financial Reporting. Чинний від 2020-01-01. Вид. офіц. London, UK: *International Accounting Standards Board*, 2018. URL: <https://www.ifrs.org/issued-standards/list-of-standards/conceptual-framework/>.
15. ISO 26000. Social responsibility. Чинний від 2011-01-01. Вид. офіц. Geneva, Switzerland: *International Organization for Standardization*, 2010. URL: <https://www.iso.org/iso-26000-social-responsibility.html>.

16. ISO 14007. Environmental management: Determining environmental costs and benefits. Чинний від 2020-01-01. Вид. офіц. Geneva, Switzerland: *International Organization for Standardization*, 2019. URL: <https://committee.iso.org/sites/tc207sc1/home/projects/published/iso-14007.html>.
17. ISO 14008. Monetary valuation of environmental impacts and related environmental aspects. Чинний від 2020-01-01. Вид. офіц. Geneva, Switzerland: *International Organization for Standardization*, 2019. URL: <https://committee.iso.org/sites/tc207sc1/home/projects/published/iso-14008.html>
18. GHG Protocol Corporate Accounting and Reporting Standard. Чинний від 2016-01-01. Вид. офіц. Washington, DC, USA & Conches-Geneva, Switzerland: *World Resources Institute & World Business Council for Sustainable Development*, 2015. 116 с. URL: <https://ghgprotocol.org/ghg-protocol-standards-and-guidance-update-process-0>.
19. Natural Capital Protocol. Чинний від 2017-01-01. Вид. офіц. London, UK: *Natural Capital Coalition*, 2016. 136 с. URL: https://naturalcapitalcoalition.org/wp-content/uploads/2018/05/NCC_Protocol_WEB_2016-07-12-1.pdf.
20. World Economic Forum. Measuring Stakeholder Capitalism: Towards Common Metrics and Consistent Reporting of Sustainable Value Creation. Cologny, Switzerland: *World Economic Forum*, 2020. 96 с. URL: <https://www.weforum.org/stakeholdercapitalism>.
21. Adams C. A., Druckman P. B., Picot R. C. Sustainable Development Goals Disclosure (SDGD) Recommendations. London, UK: *Chartered Accountants ANZ, ACCA, ICAS, IFAC, IIRC, WBA*, 2020. 12 с. URL: <https://www.ifac.org/knowledge-gateway/contributing-global-economy/publications/sustainable-development-goals-disclosure-sdgd-recommendations>.
22. European Commission. Eco-Management and Audit Scheme (EMAS). *Green Business*, 2023. URL: https://green-business.ec.europa.eu/eco-management-and-audit-scheme-emas_en.
23. Guidelines on non-financial reporting (methodology for reporting non-financial information): Communication from *the European Commission* of 05.07.2017 № C/2017/4234. URL: [https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/?uri=CELEX:52017XC0705\(01\)](https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/?uri=CELEX:52017XC0705(01)).
24. Guidelines on non-financial reporting: Supplement on reporting climate-related information: Communication from *the European Commission* of 20.06.2019 № C/2019/4490. URL: <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/?uri=CELEX%3A52019XC0620%2801%29>
25. Rat für Nachhaltige Entwicklung. Deutscher Nachhaltigkeitskodex. *Deutscher Nachhaltigkeitskodex*. URL: <https://www.deutscher-nachhaltigkeitskodex.de/de-de/>.
26. Standard Informacji Niefinansowych (SIN). Чинний від 2018-01-01. Вид. офіц. Warszawa, Polska: *Fundację Standardów Raportowania & Stowarzyszenie Emitentów Gieldowych*, 2017. URL: <https://odpowiedzialnybiznes.pl/publikacje/standard-informacji-niefinansowych-sin-2017/>.
27. Science Based Targets initiative (SBTi) / CDP та ін. *Science-Based Targets initiative*. URL: <https://sciencebasedtargets.org/resources/?tab=background#resource>.
28. United Nations. 17 Sustainable Development Goals. *Department of Economic and Social Affairs, United Nations*. URL: <https://sdgs.un.org/goals>.
29. KPMG International Standards. Sustainability Reporting: General and Climate-Related Requirements (IFRS Sustainability Disclosure Standards). London, UK: *KPMG*, 2023. 100 с. URL: <https://assets.kpmg.com/content/dam/kpmg/xx/pdf/2023/07/issg-first-impressions-sustainability-reporting-general-and-climate-related-requirements.pdf>.
30. United Nations. UN Global Compact: The Ten Principles. *UN Global Compact*, 2000. URL: <https://unglobalcompact.org/what-is-gc/mission/principles>.
31. Eurostat. Nomenclature statistique des activités économiques dans la Communauté européenne (NACE). *Eurostat*. URL: <https://ec.europa.eu/eurostat/statistics->

explained/index.php?title=Glossary:Statistical_classification_of_economic_activities_in_the_European_Community_(NACE).

32. Sustainability Accounting Standards Board. Sustainable Industry Classification System (SICS). *Sustainability Accounting Standards Board*. URL: <https://sasb.org/find-your-industry/>.

33. Directive 2013/34/EU of the European Parliament and of the Council of 26 June 2013 on the annual financial statements, consolidated financial statements and related reports of certain types of undertakings, amending Directive 2006/43/EC of the European Parliament and of the Council and repealing Council Directives 78/660/EEC and 83/349/EEC (Text with EEA relevance). URL: <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/?uri=celex%3A32013L0034>

34. International Accounting Standards Board. Definition of Material: Amendments to IAS 1 and IAS 8. London, UK: *IFRS*, 2018. 8 c. URL: <https://www.ifrs.org/content/dam/ifrs/project/definition-of-materiality/definition-of-material-feedback-statement.pdf>.

35. Guiding Principles on Business and Human Rights: Implementing the United Nations 'Protect, Respect and Remedy' Framework. Geneva, Switzerland: *United Nations*, 2012. 42 c. URL: https://www.ohchr.org/sites/default/files/Documents/Publications/GuidingPrinciplesBusinessHR_EN.pdf.

36. United Nations. Transforming our world: the 2030 Agenda for Sustainable Development. *Department of Economic and Social Affairs, United Nations*, 2015. URL: <https://sdgs.un.org/2030agenda>.

37. United Nations. Paris Agreement. *United Nations*, 2015. URL: <https://unfccc.int/process-and-meetings/the-paris-agreement>.

38. European Commission. A European Green Deal. *European Commission*, 2020. URL: https://commission.europa.eu/strategy-and-policy/priorities-2019-2024/european-green-deal_en.

39. European Commission. Renewed sustainable finance strategy and implementation of the action plan on financing sustainable growth. *European Commission*, 2018. URL: https://finance.ec.europa.eu/publications/renewed-sustainable-finance-strategy-and-implementation-action-plan-financing-sustainable-growth_en.

40. International Labour Organization. Labour standards. *International Labour Organization*. URL: <https://www.ilo.org/global/standards/lang--en/index.htm>.

41. OECD. OECD Guidelines for Multinational Enterprises on Responsible Business Conduct. *OECD*, 2023. URL: <https://www.oecd.org/corporate/mne/>.

42. SDG Impact Standards. Чинний від 2022-01-01. Вид. офіц. New York, New York, United States: *United Nations Development Programme*, 2021. URL: <https://sdgimpact.undp.org/practice-standards.html>.

43. Shift, World Business Council for Sustainable Development. The Human Rights Opportunity: 15 real-life cases of how business is contributing to the Sustainable Development Goals by putting people first. New York, New York, United States: *Shift Project*, 2018. 102 p. URL: https://shiftproject.org/wp-content/uploads/2018/08/TheHumanRightsOpportunity_Shift.pdf.

44. GRI, UNGC, Shift, PwC, PRI. Integrating SDGs into sustainability reporting. *GRI*, 2022. URL: <https://www.globalreporting.org/public-policy-partnerships/sustainable-development/integrating-sdgs-into-sustainability-reporting/>.

References

1. Khodzytska, V. (2022). Management reporting of corporations: impact of risks. *Poltava State Agrarian University*. P. 758–760. URL: <http://www.ir.kneu.edu.ua/handle/2010/38520> [in Ukrainian].

2. Khodzytska, V. (2023). Eurointegration guidelines of Ukraine: the principle of communication. *Kyiv National Economic University named after Vadym Hetman*. P. 149–151. URL: <https://ir.kneu.edu.ua/handle/2010/39630> [in Ukrainian].
3. Yefymenko, T. et al. (2017). Introduction of non-financial reporting in the context of implementation of EU legislation in Ukraine: monograph. *SESU "Academy of Financial Management"*, Kyiv. 293 p. URL: https://afu.kiev.ua/getfile.php?page_id=462&num=1 [in Ukrainian].
4. Khodzytska, V. (2021). Financial management of corporations: sustainability reporting. *Kyiv National Economic University named after Vadym Hetman*. P. 136–139. URL: <http://www.ir.kneu.edu.ua/handle/2010/38373> [in Ukrainian].
5. Global Reporting Initiative. (2022). *GRI Standards*. Effective from 2023-01-01. Official edition: Amsterdam, Netherlands. 870 p. URL: <https://www.globalreporting.org/how-to-use-the-gri-standards/gri-standards-english-language/>.
6. International Integrated Reporting Council. (2021). *International <IR> Framework*. Effective from 2022-01-01. Official edition: London, UK. 58 p. URL: http://www.integratedreporting.org/wp-content/uploads/2022/08/IntegratedReportingFramework_081922.pdf.
7. Sustainability Accounting Standards Board. (2023). *SASB Standards*. Effective from 2024-01-01. Official edition: San Francisco, California, United States. URL: <https://sasb.org/standards/download/>.
8. Human Rights Reporting and Assurance Frameworks Initiative. (2017). *UN Guiding Principles Reporting Framework*. Effective from 2018-01-01. Official edition. 114 p. URL: <https://www.ungpreporting.org/framework-guidance/download-the-reporting-framework/>.
9. Task Force on Climate-related Financial Disclosures. (2017). *TCFD Recommendations*. Effective from 2018-01-01. Official edition: New York, New York, United States. 74 p. URL: <https://assets.bbhub.io/company/sites/60/2021/10/FINAL-2017-TCFD-Report.pdf>.
10. International Sustainability Standards Board. (2023). *IFRS Sustainability Disclosure Standards (ISSB Standards)*. Effective from 2024-01-01. Official edition: London, UK. URL: <https://www.ifrs.org/issued-standards/ifrs-sustainability-standards-navigator/>.
11. Regulation (EU) 2020/852 of the European Parliament and of the Council of 18 June 2020 on the establishment of a framework to facilitate sustainable investment, and amending Regulation (EU) 2019/2088 (Text with EEA relevance). URL: <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/?uri=celex:32020R0852>.
12. Directive 2014/95/EU of the European Parliament and of the Council of 22 October 2014 amending Directive 2013/34/EU as regards disclosure of non-financial and diversity information by certain large undertakings and groups (Text with EEA relevance). URL: <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/?uri=CELEX%3A32014L0095>
13. Directive (EU) 2022/2464 of the European Parliament and of the Council of 14 December 2022 amending Regulation (EU) No 537/2014, Directive 2004/109/EC, Directive 2006/43/EC and Directive 2013/34/EU, as regards corporate sustainability reporting (Text with EEA relevance). URL: <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/?uri=CELEX:32022L2464>
14. International Accounting Standards Board. (2018). *Conceptual Framework for Financial Reporting*. Effective from 2020-01-01. Official edition: London, UK. URL: <https://www.ifrs.org/issued-standards/list-of-standards/conceptual-framework/>.
15. International Organization for Standardization. (2010). *ISO 26000: Social responsibility*. Effective from 2011-01-01. Official edition: Geneva, Switzerland. URL: <https://www.iso.org/iso-26000-social-responsibility.html>.
16. International Organization for Standardization. (2019). *ISO 14007: Environmental management: Determining environmental costs and benefits*. Effective from 2020-01-01.

- Official edition: Geneva, Switzerland. URL: <https://committee.iso.org/sites/tc207sc1/home/projects/published/iso-14007.html>.
17. International Organization for Standardization. (2019). *ISO 14008: Monetary valuation of environmental impacts and related environmental aspects*. Effective from 2020-01-01. Official edition: Geneva, Switzerland. URL: <https://committee.iso.org/sites/tc207sc1/home/projects/published/iso-14008.html>
18. World Resources Institute & World Business Council for Sustainable Development. (2015). *GHG Protocol Corporate Accounting and Reporting Standard*. Effective from 2016-01-01. Official edition: Washington, DC, USA & Conches-Geneva, Switzerland. 116 p. URL: <https://ghgprotocol.org/ghg-protocol-standards-and-guidance-update-process-0>.
19. Natural Capital Coalition. (2016). *Natural Capital Protocol*. Effective from 2017-01-01. Official edition: London, UK. 136 p. URL: https://naturalcapitalcoalition.org/wp-content/uploads/2018/05/NCC_Protocol_WEB_2016-07-12-1.pdf.
20. World Economic Forum. (2020). *Measuring Stakeholder Capitalism: Towards Common Metrics and Consistent Reporting of Sustainable Value Creation*. Cologny, Switzerland. *World Economic Forum*. 96 p. URL: <https://www.weforum.org/stakeholdercapitalism>.
21. Adams C. A., Druckman P. B., Picot R. C. (2020). Sustainable Development Goals Disclosure (SDGD) Recommendations. London, UK. *Chartered Accountants ANZ, ACCA, ICAS, IFAC, IIRC, WBA*. 12 p. URL: <https://www.ifac.org/knowledge-gateway/contributing-global-economy/publications/sustainable-development-goals-disclosure-sdgd-recommendations>.
22. European Commission (2023). *Eco-Management and Audit Scheme (EMAS)*. *Green Business*. URL: https://green-business.ec.europa.eu/eco-management-and-audit-scheme-emas_en.
23. Guidelines on non-financial reporting (methodology for reporting non-financial information): Communication from *the European Commission* of 05.07.2017 № C/2017/4234. URL: [https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/?uri=CELEX:52017XC0705\(01\)](https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/?uri=CELEX:52017XC0705(01)).
24. Guidelines on non-financial reporting: Supplement on reporting climate-related information: Communication from *the European Commission* of 20.06.2019 № C/2019/4490. URL: <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/?uri=CELEX%3A52019XC0620%2801%29>
25. Council for Sustainable Development. (2023). *German Sustainability Code. Deutscher Nachhaltigkeitskodex*. URL: [https://www.deutscher-nachhaltigkeitskodex.de/de-de/\[in German\]](https://www.deutscher-nachhaltigkeitskodex.de/de-de/[in German]).
26. Reporting Standards Foundation & Association of Stock Exchange Issuers. (2017). *Non-Financial Information Standard (SIN)*. Effective from 2018-01-01. Official edition: Warszawa, Polska: URL: <https://odpowiedzialnybiznes.pl/publikacje/standard-informacji-niefinansowych-sin-2017/> [in Polish].
27. CDP et al. (2021). Science Based Targets initiative (SBTi). *Science-Based Targets initiative*. URL: <https://sciencebasedtargets.org/resources/?tab=background#resource>.
28. United Nations. (2015). 17 Sustainable Development Goals. *Department of Economic and Social Affairs, United Nations*. URL: <https://sdgs.un.org/goals>.
29. KPMG International Standards. (2023). *Sustainability Reporting: General and Climate-Related Requirements (IFRS Sustainability Disclosure Standards)*. London, UK. *KPMG*. 100 p. URL: <https://assets.kpmg.com/content/dam/kpmg/xx/pdf/2023/07/isg-first-impressions-sustainability-reporting-general-and-climate-related-requirements.pdf>.
30. United Nations. (2000). UN Global Compact: The Ten Principles. *UN Global Compact*. URL: <https://unglobalcompact.org/what-is-gc/mission/principles>.

31. Eurostat. (2023) Statistical classification of economic activities in the European Community (NACE). *Eurostat*. URL: [https://ec.europa.eu/eurostat/statistics-explained/index.php?title=Glossary:Statistical_classification_of_economic_activities_in_the_European_Community_\(NACE\)](https://ec.europa.eu/eurostat/statistics-explained/index.php?title=Glossary:Statistical_classification_of_economic_activities_in_the_European_Community_(NACE)).
32. Sustainability Accounting Standards Board. (2018). Sustainable Industry Classification System (SICS). *Sustainability Accounting Standards Board*. URL: <https://sasb.org/find-your-industry/>.
33. Directive 2013/34/EU of the European Parliament and of the Council of 26 June 2013 on the annual financial statements, consolidated financial statements and related reports of certain types of undertakings, amending Directive 2006/43/EC of the European Parliament and of the Council and repealing Council Directives 78/660/EEC and 83/349/EEC (Text with EEA relevance). URL: <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/?uri=celex%3A32013L0034>
34. International Accounting Standards Board. (2018). Definition of Material: Amendments to IAS 1 and IAS 8. London, UK. *IFRS*. 8 p. URL: <https://www.ifrs.org/content/dam/ifrs/project/definition-of-materiality/definition-of-material-feedback-statement.pdf>.
35. United Nations. (2012). Guiding Principles on Business and Human Rights: Implementing the United Nations ‘Protect, Respect and Remedy’ Framework. Geneva, Switzerland. *United Nations*, 42 p. URL: https://www.ohchr.org/sites/default/files/Documents/Publications/GuidingPrinciplesBusinessHR_EN.pdf.
36. United Nations. (2015). Transforming our world: the 2030 Agenda for Sustainable Development. *Department of Economic and Social Affairs, United Nations*. URL: <https://sdgs.un.org/2030agenda>.
37. United Nations. (2015). Paris Agreement. *United Nations*. URL: <https://unfccc.int/process-and-meetings/the-paris-agreement>.
38. European Commission. (2020). A European Green Deal. *European Commission*. URL: https://commission.europa.eu/strategy-and-policy/priorities-2019-2024/european-green-deal_en.
39. European Commission. (2018). Renewed sustainable finance strategy and implementation of the action plan on financing sustainable growth. *European Commission*. URL: https://finance.ec.europa.eu/publications/renewed-sustainable-finance-strategy-and-implementation-action-plan-financing-sustainable-growth_en.
40. International Labour Organization. (2023). Labour standards. *International Labour Organization*. URL: <https://www.ilo.org/global/standards/lang--en/index.htm>.
41. OECD. (2023). OECD Guidelines for Multinational Enterprises on Responsible Business Conduct. *OECD*. URL: <https://www.oecd.org/corporate/mne/>.
42. United Nations Development Programme. (2021). *SDG Impact Standards*. Effective from 2022-01-01. Official edition: New York, New York, United States. URL: <https://sdgimpact.undp.org/practice-standards.html>.
43. Shift, World Business Council for Sustainable Development. (2018). The Human Rights Opportunity: 15 real-life cases of how business is contributing to the Sustainable Development Goals by putting people first. New York, New York, United States. *Shift Project*. 102 p. URL: https://shiftproject.org/wp-content/uploads/2018/08/TheHumanRightsOpportunity_Shift.pdf.
44. GRI, UNGC, Shift, PwC, PRI. (2022). Integrating SDGs into sustainability reporting. *GRI*. URL: <https://www.globalreporting.org/public-policy-partnerships/sustainable-development/integrating-sdgs-into-sustainability-reporting/>